19 Μαρτίου 2009

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (5)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

δινός / Ορθόδοξη πίστη

Δυο θρασείς και αυθάδεις επαναστάσεις έκανε ο άνθρωπος στην άφρονα ιστορία του. Την πρώτη κατά του δημιουργού Θεού και τη δεύτερη κατά του εαυτού του και της φύσης του.

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος σωτηρίας παρά μόνο η ειλικρινής μετάνοια και στις δύο αυτές επαναστάσεις για να ανακτήσει αυτά που έχασε. Τόσο η επιστροφή στο Θεό και η εξάρτηση απ' αυτόν, όσο και η πειθαρχία στους φυσικούς νόμους και κανόνες, χρειάζονται άσκηση με αυστηρότητα και με ακρίβεια. Η απελευθέρωσή μας από την υποταγή στη βία του παραλόγου, την οποία η διεστραμμένη αγωγή μας επέβαλε ως δεύτερη φύση, χωρίς πάλη και αγώνα δεν κατορθώνεται. Αυτός είναι ο λόγος, που η πατερική γραμμή και γενικά ο αυστηρός ασκητισμός είναι

απαραίτητα.

Μια μορφή της επαναστατημένης φύσης του ανθρώπου περιγράφεται από τον προφήτη Δαυΐδ. «Ανθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς» (Ψαλμ. μη’ 21). Το πλήρωμα της διαστροφής σ’ όλη την έκτασή του! Και αν ο άνθρωπος δεν αμυνθεί με όλες του τις δυνάμεις εναντίον της παράλογης συνήθειας πεθαίνει το διπλό θάνατο. Η αυστηρότητα της ασκητικής πορείας των Πατέρων εκφράζει την επιτυχία και επανόρθωση από τον όλεθρο που προκάλεσε στη φύση μας η εκούσια άρνηση του θείου θελήματος.

Πέραν όμως των φυσικών νόμων του καθήκοντος γεννάται και άλλη υποχρέωση στη λογική μας φύση. Η απομίμηση και αντιγραφή του πρότυπου βίου του Κυρίου μας. Όλες οι πτυχές του πανάρετου βίου του Κυρίου μας για μας τελέστηκαν, για να μάθουμε πρακτικά τον τρόπο του καθήκοντος μας αφού πάθαμε ολοκληρωτική διαστροφή μετά την πτώση. Και ο νόμος της υγείας επιβάλλει την επιστροφή και ο φόρος της αγάπης περισσότερο μας προκαλεί. (περισσότερα…)